

καὶ μετὰ ψυχρῶν χαρακτήρων τῆς περικαλλοῦς μορθῆς πολλῷ ὑψηλοτέρων ή ὅστε νὰ ὑποπίπτωσιν εἰς τὰ ἡμέτερα αἰσθήματα αὐτούς περιέπλεξε.

Καὶ αὐτὸς ὁ Ἀνακρέων προύτιμα νὰ ὑποπέσῃ εἰς φαινομενικὸν ἀπρεπὲς τοῦ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοῦ ζωγράφου ἕκιστα πρακτικόν τι, παρὰ ν' ἀποφύγῃ τὴν διὰ θελγάτρου ζωγρόνσιν τῆς παραπότην.

Τρυφεροῦ δ' ἔδω γενείου

Περὶ λυγδίνῳ τραχίλῳ

Χάριτε πέτοντο πᾶσι.

"Αφες τὰς χάριτας—ἐπιτάσσει τῷ ζωγράφῳ—νὰ περιπτανται περὶ τὸν ἄπαλον αὐτῆς πώγωνα, περὶ τὸν μαρμαρῶδην αὐτῆς τράχηλον!

Πῶς δὲ τοῦτο; κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην ἔννοιαν τῶν λέξεων; ἀλλ' αὕτη ἕκιστα ἐπιδεκτική τυγχάνει ζωγραφικῆς ἐφαρμογῆς. Ὁ ζωγράφος ἥδυνατο νὰ δώσῃ εἰς τὸν πώγωνα τὸ καλλιπρεπέστατον κύρωμα, τὴν ὠραιοτάτην νύμφην Amoris digitulo impressum, (διότι διὰ τοῦ ἐσω μοὶ φαίνεται ὅτι θέλει νὰ ὑπονοήσῃ νύμφην τοῦ πώγωνος) — ἥδυνατο νὰ παράσχῃ τῷ τραχίλῳ τὴν ὠραιοτάτην σωματικὴν διάπλασιν· πέρα ὅμως τούτου οὐδὲν ἥδυνατο νὰ πράξῃ. Αἱ στροφαὶ τοῦ ὠραίου τούτου τραχίλου, τῶν μυώνων κίνησις, δι' ᾧ η νύμφη ἐκείνη νῦν μὲν πλειστερον νῦν δὲ ὀλιγώτερον ὄφατὴ καθίσταται, καὶ τὸ ιδιάζον θέλγητρον ὑπερέβαινον τὰς δυνάμεις αὐτοῦ. Ὁποιητὶς ἐξέφρασε τὸ ὑψίστον, δι' οὐ ή τέχνην αὐτοῦ ἥδυνατο νὰ καταστήσῃ ἡμῖν αἰσθητὸν τὸ καλόν, ἵνα καὶ ὁ ζωγράφος δυνηθῇ ν' ἀναζητήσῃ ἐν τῇ τέχνῃ αὐτοῦ τὴν ὑπερτάτην ἔκφρασιν. Τοῦτο δὲ νέον ἀποτελεῖ παραδειγμα τῆς ἀνωτέρω παραπορίσεως, καθ' ἦν ὁ ποιητὴς καὶ ὅταν περὶ καλλιτεχνυμάτων λόγον ποιῆται δὲν ὑποχρεοῦται ἐν τούτοις νὰ περιορίσῃ τὴν περιγραφὴν αὐτοῦ ἐν τοῖς δρίοις τέχνης.

(Ἀκολουθεῖ).

ΟΛΓΑ ΔΑΖΑΡΙΔΟΥ.

Ο ΥΜΝΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ

Ἄναδημοσιεύομεν κατωτέρω ἐκ τοῦ Bulletin de Correspondance Hellénique τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Σχολῆς τὸ αὐθεντικὸν κείμενον τοῦ πολυθρυλάντου Γύμνου πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα, τοῦ ἐν Δελφοῖς ἀνακαλυφθέντος.

Απόδπαδμα Α'.

[Αθ]ηναῖος.

[τὸν κιθαρί]σει κλυτὸν παῖδα μεγάλου [Διό]

[ειρω̄] ἀτε πα]ρ ἀκρονιφῆ τονὲ πάγον αἴρη

[θροτα προ] πᾶσι θνατοιοῖς προφαίνει [ει·]

5 [ει λογια, τρ]ίποδα μαντεῖον ὡς ειε̄[λες, εγ-]

[θρὸς διν ἐφρ]ουρειει δράκων, ὅτε τε [οῖσι]

[βελεσιν ἔτ]ρηησας αἰόλον ἐλικτὰν [φυαν]

συρίγμαθ' οἵτις ἀθώπ[ευτος]

δε Γαλαταῖν ἄρης

10 ν ἐπεραασ̄ ἀσεπτ[ος]

ΣΑΛΛΙΩ γενναν

ν θάλος φίλον

εδακάμοιο λο

- 15 ρῶν ἐφορ
τεον κυ
εναικ
ν θη
·Απόδπαδμα Β'.
ιστον Θεον οσ
[Ἐλικῶ]να διαθύνεορον αὶ λά[χε]-
[τε, Διδ]έ ε[ρι]βρόμουσι θύγατρες εὐώλε[νοι,]
μολέ[τε], συνύμαιμον ἵνα Φοιοθέον ὠδιαζε-
5 σι μελψητε χρυσεοκόμαν, δις ἀνά δικορύν-
ια Παρνασσίδος ταξάδε πετέρας ἔδρανα μ[ε]-
τὰ κλυταιεῖς Δεελφίσιν Κασταλίδος
εούδρου νέρατ' ἐπενίσεται, Δελφὸν ἀνά
[πρ]ωῶνα μακντειεῖον ἐφέπων πάγον.
10 [Ἴθι], κλυτὰ μεγαλόπολις Ἀθηναῖς, εὐχαιε-
[το]ς φερόπολοι ναίουσα Τριτωνίδος δά[πε]-
[δο]ν ἔθραυστον ἀγίοις δὲ βωμοιοῖσιν "Α-
[φ]αιστος αἰείθε[ι] νέων μῆρα ταυρών ὅμου
ου δε νιν "Αραψ ἀτμὸς ἐς "Ολυμπον ἀνακέιδ[α]-
15 ται· λιγὺ δὲ Λωτος δρέμων αειδόλοις [μέ]
λεσιν ὠδιαλὲν κρέκει, γρυσάε δ' ἀδύθρου[ε κί]-
θαρις ὅμνισιν ἀναμελπεται· δε [θ]-
[ε]ω[ρ]ῶν πρόπας ἐσμὸς Ἀθηνᾶς λαζ[άνων]

Μεταφράσεις τοῦ ὑμνου τούτου εἰς πεζὸν ἐδημο-
σίευσαν αἱ ἀθναικαὶ ἐφημερίδες, μίαν τὸ "Α στυ
ὑπὸ ἐγκρίτου λογίου καὶ ἐτέρων ἡ Ἐφημερίς τῷ ν
Συντήσεων. Μετάφρασιν ἔμμετρον, ἐπίσης, ἐ-
δημοσίευσεν εἰς τὴν Ἐφημερίδα ὁ κ. Κωστῆς Πα-
λαμᾶς, ἐν δὲ τῇ Νέᾳ Ἐφημερίδι ὁ κ. N. Χατζό-
πουλος.

AVRIL.

Lorsqu'un homme n'a pas d'amour,

Rien du printemps ne l'intéresse;

Il voit même sans allégresse,
Hirondelles, votre retour.

Et, devant vos troupes légères,
Qui traversent le ciel du soir,

Il songe que d'aucun espoir
Vous n'êtes pour lui messagères.

Chez moi, ce spleen a trop duré,
Et quand je voyais dans les nuées

Les hirondelles revenues,
Chaque printemps, j'ai bien pleuré.

Mais, depuis que toute ma vie
A subi ton charme subtil,

Mignonnes, aux promesses d'avril
Je m'abandonne et me confie.

Depuis qu'un regard bien-aimé
A fait refleurir tout mon être,

Je vous attends à ma fenêtre,
Ghères voyageuses de mai.

Venez, venez vite, hirondelles,
Repeupler l'azur calme et doux,

Car mon désir qui va vers vous
S'accuse de n'ayoir pas d'ailes.

FRANÇOIS COPPÉE,

·Ο ὄπεύθυνος ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Κωνσταντινουπόλεως-Πέραν Τυπολευθρογραφίαν ΝΕΟΛΟΓΟΥ